

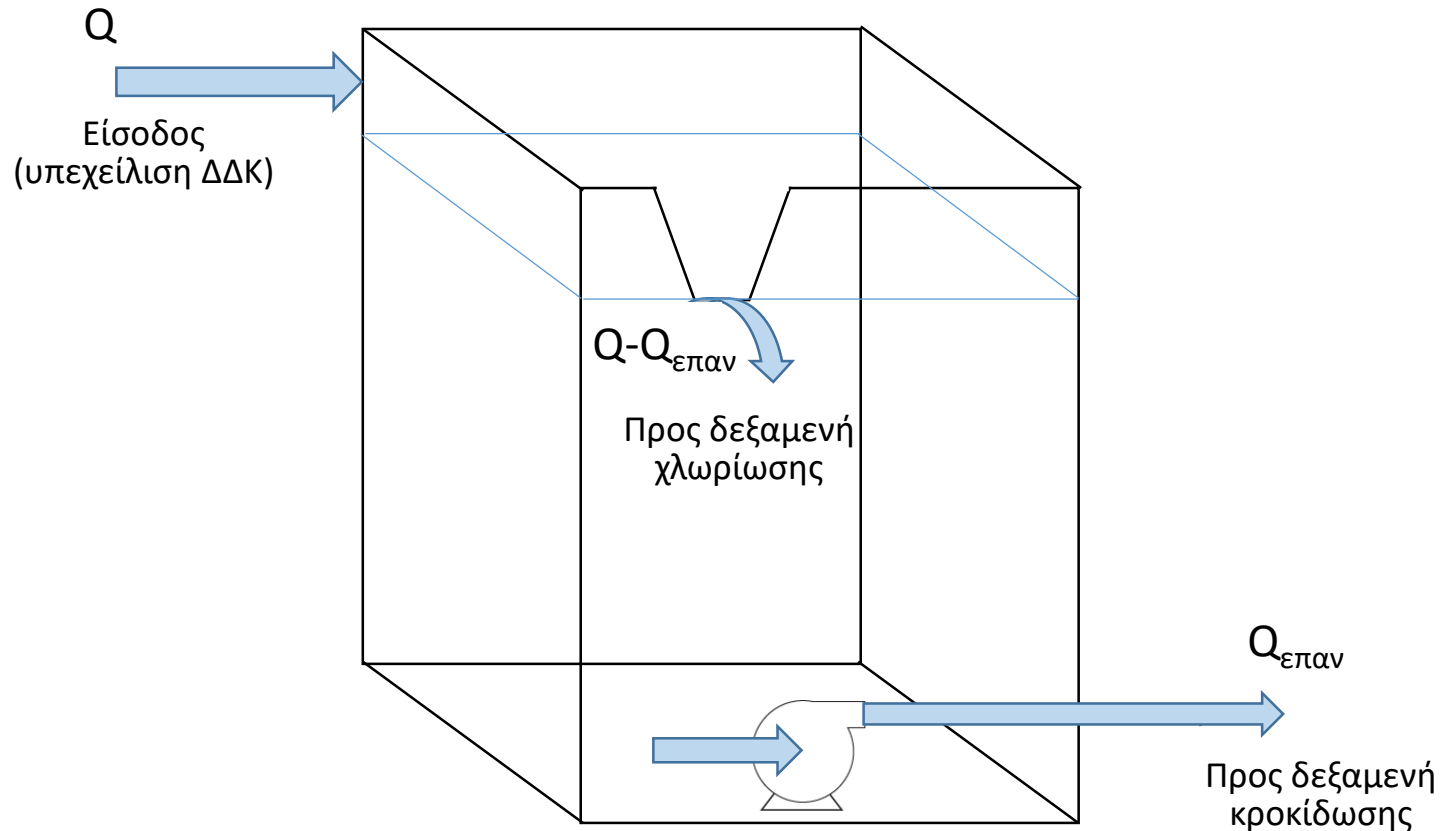
Δεξαμενή Μερισμού (ΔΜ)

Η Δεξαμενή Μερισμού σχεδιάζεται έτσι ώστε:

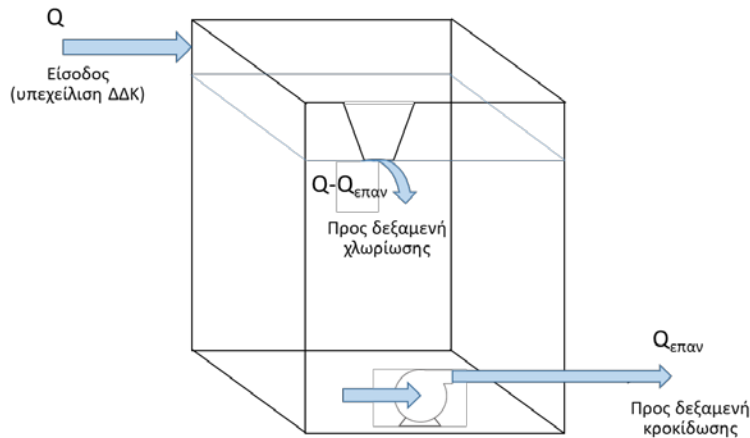
- Να παροχετεύει σταθερή ροή προς την διάταξη ανάκτησης νερού προς επαναχρησιμοποίηση.
- Να παροχετεύει την περίσσεια νερού προς τη δεξαμενή χλωρίωσης

Μεταφορά νερού από τη ΔΜ:

- Η παροχή προς την διάταξη ανάκτησης νερού γίνεται με φυγοκεντρική αντλία
- Η παροχή προς την δεξαμενή χλωρίωσης γίνεται με φυσική ροή μέσω υπερχειλιστή

Σχεδιασμός Δεξαμενής Μερισμού

Σε κάθε περίπτωση: $Q_{\text{επαν}} < Q_{\text{av}}$

Εάν $Q_{\text{επαν}} < Q_{\text{min}}$ → Θα υπάρχει πάντα ροή στην υπερχείλιση

Εάν $Q_{\text{επαν}} > Q_{\text{min}}$ → Θα πρέπει ο όγκος της ΔΜ να είναι τέτοιος ώστε να μην αδειάσει κατά τη διάρκεια του 24ώρου. Ο υπολογισμός γίνεται υποθέτοντας ότι η ΔΜ δέχεται συνεχώς για ένα 8ωρο παροχή ίση με Q_{min}

Κατά κανόνα η $Q_{\text{επαν}}$ επιλέγεται μεταξύ 50% - 75% της Q_{av} του θέρους του έτους σχεδιασμού (τον χειμώνα δεν γίνεται επαναχρησιμοποίηση νερού).

Επομένως, ο όγκος της Δεξαμενής Μερισμού δίνεται από την εξίσωση (τ = χρόνος που θεωρούμε ότι εισέρχεται στη ΔΜ παροχή ίση με Q_{min}):

$$V_{\text{μερισμού}} = (Q_{\text{επαν}} - Q_{\text{min}}) \cdot \tau$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Μερισμού

Να σχεδιάσετε τη Δεξαμενή Μερισμού θεωρώντας ως $Q_{αν,θέρως,2020} = 20 \text{ m}^3 \text{ h}^{-1}$ και $Q_{min,θέρως,2020} = 5 \text{ m}^3 \text{ h}^{-1}$

Αρχικά επιλέγεται η παροχή επαναχρησιμοποίησης, έστω $15 \text{ m}^3 \text{ h}^{-1}$.

Ελέγχεται το ποσοστό $Q_{επαν}$ ως προς την $Q_{αν}$: $Q_{επαν} = 0,7 Q_{αν}$ (εντός ορίων). Επίσης $Q_{επαν} > Q_{min}$

Ο όγκος της Δεξαμενής Μερισμού υπολογίζεται από την εξίσωση ($\tau = 8\text{h}$):

$$V_{μερισμού} = (Q_{επαν} - Q_{min}) \cdot \tau$$

$$\Rightarrow V_{μερισμού} = (15 \text{ m}^3 \text{ h}^{-1} - 5 \text{ m}^3 \text{ h}^{-1}) \cdot 8 \text{ h} = 80 \text{ m}^3$$

Θεωρούμε συντελεστή ασφαλείας 1,5, επομένως ο τελικός όγκος της ΔΜ είναι:

$$V_{μερισμού} = 80 \text{ m}^3 \cdot 1,5 = 120 \text{ m}^3$$

Επιλέγουμε ύψος ΔΜ ίσο με 2,5m, οπότε οι διαστάσεις κατασκευής επιλέγονται:

L = 8m, W = 6m, H = 2,5m (Το ύψος κατασκευής θα πρέπει να είναι περίπου 0,5m επιπλέον του H)

Χημική κατακρήμνιση

Τα κολλοειδή σωματίδια που απαντώνται στα υγρά απόβλητα φέρουν συνήθως αρνητικό στατικό ηλεκτρισμό στην επιφάνειά τους, με συνέπεια την αλληλοαπώθησή τους και την παραμονή τους σε αιώρηση. Η διεργασία της χημικής κατακρήμνισης περιλαμβάνει δύο φάσεις:

- **Κροκίδωση:** κατά την οποία εξουδετερώνεται το ηλεκτρικό φορτίο των σωματιδίων διαμέτρου 0,01-1 μm , με αποτέλεσμα τη αποσταθεροποίηση του κολλοειδούς συστήματος. Στις ουσίες που προκαλούν κροκίδωση περιλαμβάνονται το θειικό αργίλιο ($\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$), ο τριχλωριούχος σίδηρος (FeCl_3), το πολυχλωριούχο αργίλιο (PAC), κ.ά.
- **Συσσωμάτωση:** κατά τον οποίο τα αποφορτισμένα σωματίδια συγκεντρώνονται για να σχηματίσουν συσσωματώματα. Συσσωμάτωση μπορεί να επιτευχθεί με προσθήκη ανιοντικών ή κατιοντικών πολυηλεκτρολυτών σε αποσταθεροποιημένο κολλοειδές σύστημα

Τα σχηματιζόμενα συσσωματώματα μπορούν να απομακρυνθούν με κάποια φυσική διεργασία διαχωρισμού (π.χ.: καθίζηση, επίπλευση, διήθηση)

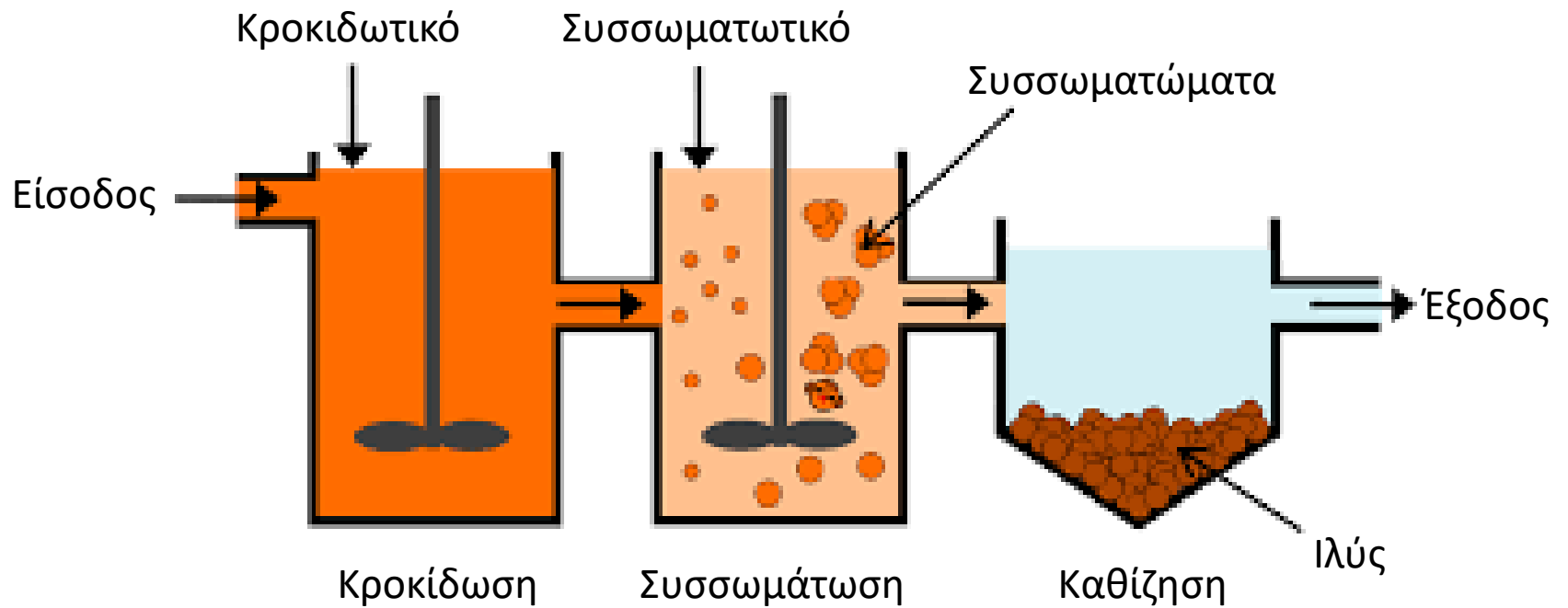
Κροκίδωση-συσσωμάτωση

Χωρίς κροκιδωτικό

Με κροκιδωτικό

Κροκίδωση-συσσωμάτωση-καθίζηση

Συστήματα κατακρήμνισης

- α. Σύστημα κροκίδωσης-συσσωμάτωσης σε λειτουργία
- β. Άδειες δεξαμενές κροκίδωσης-συσσωμάτωσης:
Αριστερά: δεξαμενή κροκίδωσης (ταχύστροφη ανάμειξη)
Δεξιά: δεξαμενή συσσωμάτωσης (αργόστροφη ανάμειξη)
- γ. Στατικός αναμείκτης κροκίδωσης

α

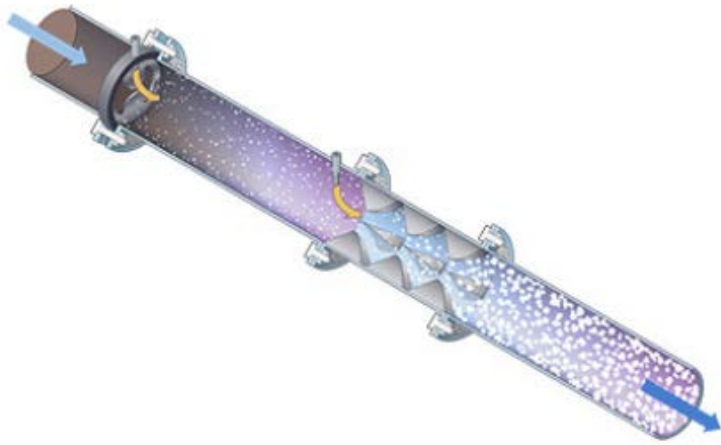
β

γ

Στατικός αναμείκτης (για κροκίδωση)

- α. Αρχή λειτουργίας
- β. Στατικός αναμείκτης (τομή
- γ. Σωληνωτός στατικός αναμείκτης

α

β

γ

Συστήματα κατακρήμνισης

- α. Σύστημα παρασκευής διαλύματος πολυηλεκτρολύτη από κονιορτοποιημένη πρώτη ύλη
- β. Δοχείο κατακρήμνισης: κροκίδωση (αριστερά) – συσσωματωση (δεξιά)

Τύποι δοχείων συσσωμάτωσης

Κάθετων πτερυγίων

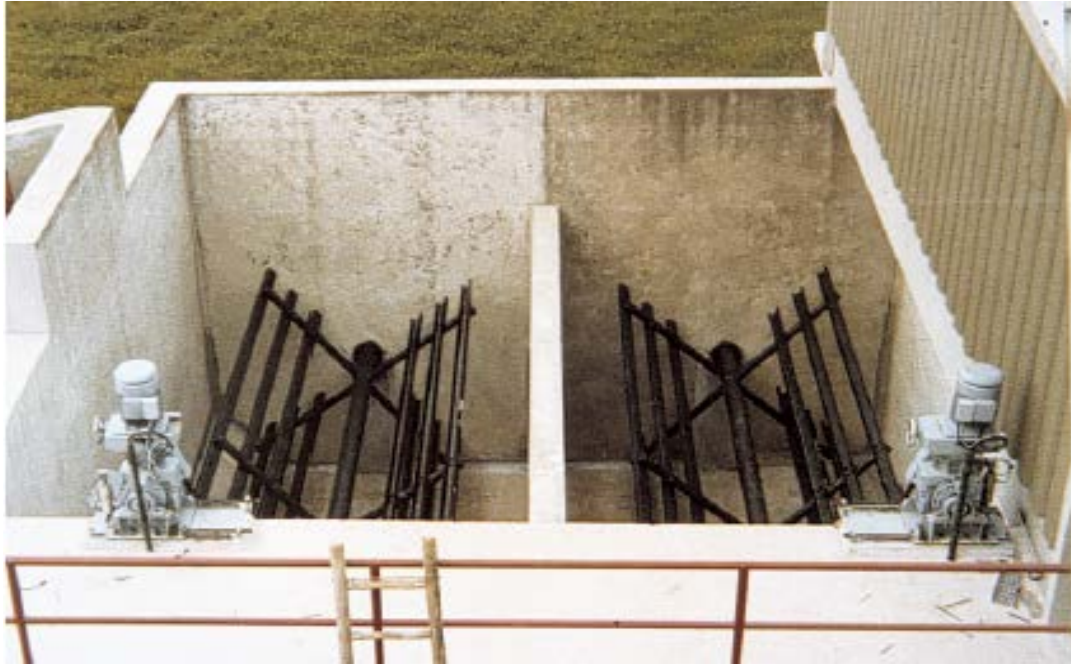

Οριζόντιων πτερυγίων

Προπέλας

Συσσωμάτωση

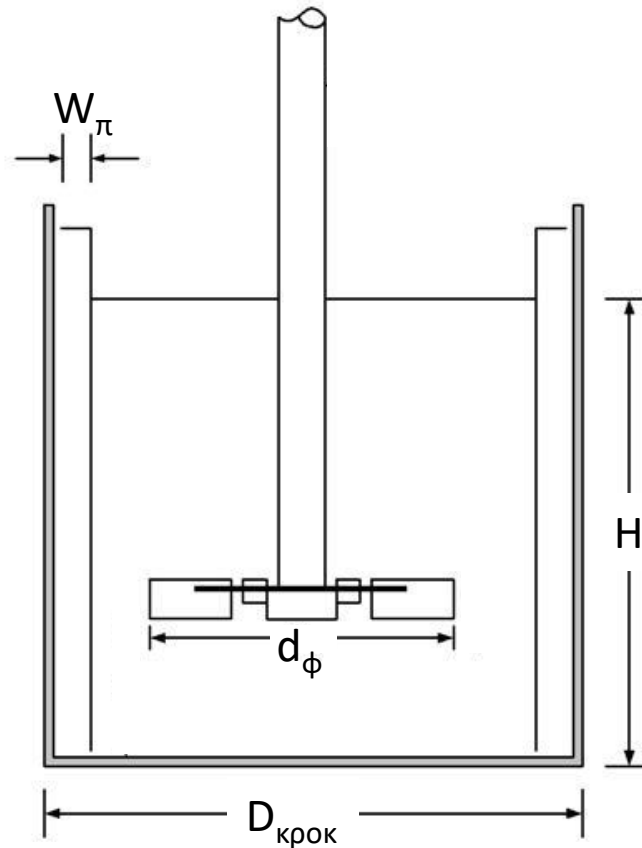
Μηχανικός συσσωματωτής
οριζόντιων πτερυγίων

Υδραυλικός συσσωματωτής

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (1/7)

Επιλέγεται κυλινδρική δεξαμενή κροκίδωσης, με διάμετρο ($D_{\text{κροκ}}$) ίση με το ύψος (H) της δεξαμενής. Διάμετρο φτερωτής (d_{ϕ}) ίση με το 1/3 της διαμέτρου του δοχείου, και 4 πλευρικά πτερύγια με πλάτος (W_{π}) ίσο με 1/10 της διαμέτρου του δοχείου.

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (2/7)

Το κροκιδωτικό και το απόβλητο έρχονται σε επαφή σε συνθήκες έντονης ανάμειξης.

Τυπικός υδραυλικός χρόνος παραμονής (τ): 1-2 min

Τυπική βαθμίδα ταχύτητας (G): 700-1000 s^{-1} .

Για συνθήκες ταχείας ανάδευσης ισχύει: $\tau < 30 \text{ sec} \rightarrow 300 < G < 1000 \text{ s}^{-1}$, $\tau \approx 1 \text{ sec} \rightarrow 3000 < G < 5000 \text{ s}^{-1}$

Πίνακας 1: Τιμές Σχεδιαστικών παραμέτρων κροκίδωσης-συσσωμάτωσης-καθίζησης

Σχεδιαστική Παράμετρος	Κροκίδωση	Συσσωμάτωση	Καθίζηση
G	700-1000 s^{-1}	25-65 s^{-1}	<10 s^{-1}
$G \cdot \tau$	-	$\sim 10^4 - 10^5$	
τ	1-2 min	15-60 min	50-100 min

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (3/7)

Ως παροχή του συστήματος κροκίδωσης λαμβάνεται η ημερήσια παροχή επαναχρησιμοποίησης ($Q_{\text{επαν}}$), η οποία πρέπει να είναι μικρότερη της μέσης παροχής στην είσοδο της ΕΕΛ. Σ

Το σύστημα ανάκτησης νερού σχεδιάζεται για σταθερή παροχή = $Q_{\text{επαν}}$.

Ο χρόνος παραμονής (τ) στο σύστημα κροκίδωσης και η βαθμίδα ταχύτητας επιλέγονται από τον Πίνακα 1.

Ο όγκος της δεξαμενής κροκίδωσης ($V_{\text{κροκ}}$) προκύπτει από την εξίσωση:

$$V_{\text{κροκ}} = Q_{\text{επαν}} \cdot \tau$$

Το ύψος της δεξαμενής ($H_{\text{κροκ}}$) είναι ίσο με τη διάμετρο της δεξαμενής ($D_{\text{κροκ}}$). Επίσης, η διάμετρος της δεξαμενής είναι τριπλάσια της διαμέτρου της φτερωτής του αναδευτήρα (d_{ϕ}).

$$H_{\text{κροκ}} = D_{\text{κροκ}} = 3 \cdot d_{\phi}$$

Η επιφάνεια ($A_{\text{κροκ}}$) της δεξαμενής υπολογίζεται ως εξής:

$$A_{\text{κροκ}} = \frac{\pi \cdot D_{\text{κροκ}}^2}{4}$$

Βάσει των δύο παραπάνω εξισώσεων, η διάμετρος ($D_{\text{κροκ}}$) και κατά αντιστοιχία το ύψος ($H_{\text{κροκ}}$) υπολογίζονται:

$$D_{\text{κροκ}} = \frac{V_{\text{κροκ}}}{\frac{\pi \cdot D_{\text{κροκ}}^2}{4}} \Rightarrow D_{\text{κροκ}} = \sqrt[3]{\frac{4 \cdot V_{\text{κροκ}}}{\pi}}$$

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (4/7)

Βάσει της διαμέτρου $D_{\text{κροκ}}$, μπορεί να γίνει υπολογισμός της διαμέτρου φτερωτής του αναδευτήρα (d_ϕ):

$$d_\phi = \frac{D_{\text{κροκ}}}{3}$$

Η ισχύς του συστήματος ανάδευσης δίνεται από την εξίσωση:

$$P = G^2 \cdot V_{\text{κροκ}} \cdot \mu$$

Όπου,

- P = Ισχύς, Watt
- G = Βαθμίδα ταχύτητας, s^{-1}
- V = Όγκος της δεξαμενής κροκίδωσης, m^3
- μ = Δυναμικό ιξώδες του αποβλήτου: $1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (5/7)

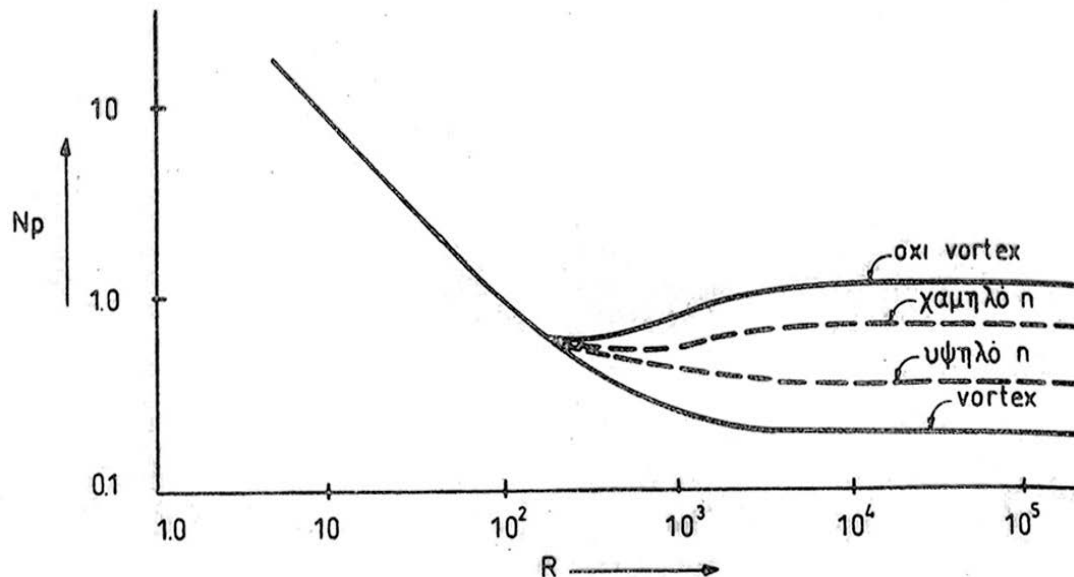
Για τυρβώδη ροή η ισχύς διέπεται από τη σχέση:

$$P = N_p \cdot \rho \cdot n^3 \cdot d_\phi^5$$

Όπου,

- P = Ισχύς, Watt
- d_ϕ = Διάμετρος της φτερωτής του αναδευτήρα, m
- n = Αριθμός των στροφών του αναδευτήρα, σε rps
- ρ = Πυκνότητα του αποβλήτου: 1000 kg m^{-3}
- N_p = Αριθμός ισχύος της φτερωτής του αναδευτήρα, $2 \leq N_p \leq 5$ (για συνήθεις φτερωτές $3,5 \leq N_p \leq 4,0$)

Ο αριθμός ισχύος της φτερωτής συσχετίζεται με τον αριθμό Reynolds σύμφωνα με το διάγραμμα:

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (6/7)

Λύνοντας τις δύο παραπάνω εξισώσεις της Ισχύος του αναδευτήρα υπολογίζεται ο ρυθμός περιστροφής n :

$$n = \sqrt[3]{\frac{G^2 \cdot V_{\kappa\rho\omicron\kappa} \cdot \mu}{N_p \cdot \rho \cdot d_\phi^5}}$$

Με βάση το ρυθμό περιστροφής n , υπολογίζεται η ισχύς του αναδευτήρα P :

$$P = N_p \cdot \rho \cdot n^3 \cdot d_\phi^5$$

Για την επαλήθευση του σωστού υπολογισμού αριθμού περιστροφών, προκειμένου να υπάρχουν συνθήκες ταχείας ανάδευσης, γίνεται υπολογισμός του αριθμού Reynolds. Θα πρέπει $Re > 10^4$.

$$Re = \frac{d_\phi^2 \cdot n \cdot \rho}{\mu}$$

Όπου,

- d_ϕ = Διάμετρος φτερωτής του αναδευτήρα, m
- n = Αριθμός των στροφών του αναδευτήρα, rps
- ρ = Πυκνότητα του αποβλήτου, kg m^{-3}
- μ = Δυναμικό ιξώδες του αποβλήτου: $1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Για τιμές του $Re > 10^4$, η ροή θεωρείται τυρβώδης και για $Re < 10$ θεωρείται γραμμική.

Σχεδιασμός Δεξαμενής Κροκίδωσης (7/7)

Απαίτηση σε κροκιδωτικό

Για την κροκίδωση των λυμάτων επιλέγεται Χλωριούχο Πολυαργύλιο (Polyaluminum Chloride, PAC), με περιεκτικότητα 17% Al_2O_3 , το οποίο δρα ως κροκιδωτικό. Το εύρος δόσης του Al_2O_3 είναι 10-20 mg L^{-1} .

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Κροκίδωσης (1/4)

Να σχεδιάσετε τη Δεξαμενή Κροκίδωσης για παροχή επαναχρησιμοποίησης $Q_{\text{επαν}} = 5000 \text{ m}^3 \text{ d}^{-1}$ και να υπολογίσετε την μηνιαία κατανάλωση κροκιδωτικού:

Θεωρείται:

Χρόνος παραμονής $\tau = 1,5 \text{ min}$, βαθμίδα ταχύτητας $G = 850 \text{ s}^{-1}$, δυναμικό ιξώδες $\mu = 1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}$, αριθμός ισχύος της φτερωτής ανάδευσης $N_p = 3,5$, πυκνότητα του αποβλήτου $\rho = 1000 \text{ kg m}^{-3}$, δόση PAC (ως Al_2O_3) = 15 mg L^{-1} .

Ο όγκος της δεξαμενής κροκίδωσης είναι ίσος με:

$$V_{\text{κροκ}} = Q_{\text{επαν}} \cdot \tau \Rightarrow V_{\text{κροκ}} = \frac{5000 \text{ m}^3 \text{ d}^{-1}}{1440 \frac{\text{min}}{\text{d}}} \cdot 1,5 \text{ min} = 5,21 \text{ m}^3$$

Η διάμετρος της δεξαμενής είναι:

$$D_{\text{κροκ}} = \sqrt[3]{\frac{4 \cdot V_{\text{κροκ}}}{\pi}} \Rightarrow D_{\text{κροκ}} = \sqrt[3]{\frac{4 \cdot 5,21 \text{ m}^3}{\pi}} = 1,88 \text{ m} = H_{\text{κροκ}}$$

Η επιφάνεια της δεξαμενής υπολογίζεται ως εξής:

$$A_{\text{κροκ}} = \frac{\pi \cdot D_{\text{κροκ}}^2}{4} \Rightarrow A_{\text{κροκ}} = \frac{\pi \cdot (1,88 \text{ m})^2}{4} = 2,78 \text{ m}^2$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Κροκίδωσης (2/4)

Η διάμετρος φτερωτής του αναδευτήρα δίνεται από την εξίσωση:

$$d_{\varphi} = \frac{D_{\kappa\rho\omicron\kappa}}{3} \Rightarrow d_{\varphi} = \frac{1,88 \text{ m}}{3} = 0,63 \text{ m}$$

Οτο πλάτος των πλευρικών πτερυγίων: $W_{\pi} = 0,1 \cdot D_{\kappa\rho\omicron\kappa} = 0,19 \text{ m}$. Πλήθος πτερυγίων = 4.

Ο ρυθμός περιστροφής n :

$$n = \sqrt[3]{\frac{G^2 \cdot V_{\kappa\rho\omicron\kappa} \cdot \mu}{N_{\rho} \cdot \rho \cdot d_{\varphi}^5}} \Rightarrow n = \sqrt[3]{\frac{(850 \text{ s}^{-1})^2 \cdot 5,21 \text{ m}^3 \cdot 1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}}{3,5 \cdot 1000 \text{ kg m}^{-3} \cdot (0,63 \text{ m})^5}} = 2,22 \text{ s}^{-1} \text{ (rps)} \text{ ή } 133,2 \text{ rpm}$$

Η ισχύς P του κινητήρα υπολογίζεται ως εξής:

$$P = N_{\rho} \cdot \rho \cdot n^3 \cdot d_{\varphi}^5 \Rightarrow P = 3,5 \cdot 1000 \text{ kg m}^{-3} \cdot (2,22 \text{ s}^{-1})^3 \cdot (0,63 \text{ m})^5 = 3800,4 \text{ W} = 3,8 \text{ kW}$$

Τέλος, υπολογίζεται ο αριθμός Reynolds, έτσι ώστε να επαληθευτεί αν η τιμή του είναι $>10^4$:

$$Re = \frac{d_{\varphi}^2 \cdot n \cdot \rho}{\mu} \Rightarrow Re = \frac{(0,63 \text{ m})^2 \cdot 2,22 \text{ s}^{-1} \cdot 1000 \text{ kg m}^{-3}}{1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}} = 876734 > 10^4 \quad \underline{\text{Αποδεκτό}}$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Κροκίδωσης (3/4)

Απαίτηση σε κροκιδωτικό

Για την κροκίδωση των λυμάτων, επιλέγεται Χλωριούχο Πολυαργύλιο (Polyaluminum Chloride, PAC), με περιεκτικότητα 17% Al_2O_3 .

Αρχικά υπολογίζεται η απαιτούμενη μαζική παροχή του Al_2O_3 , με βάση την $Q_{\text{επαν}}$:

$$M_{\text{Al}_2\text{O}_3} = \text{Δόση } \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot Q_{\text{επαν}} \Rightarrow M_{\text{Al}_2\text{O}_3} = 15 \text{ mg } L^{-1} \frac{10^3 L}{m^3} \frac{1 \text{ kg}}{10^6 \text{ mg}} \cdot 5000 \text{ m}^3 d^{-1} = 75 \text{ kg } d^{-1}$$

Η ημερήσια απαίτηση σε PAC υπολογίζεται από μια απλή μέθοδο των τριών:

Στα 100 kg PAC περιέχονται	17 kg Al_2O_3
Στα x kg PAC περιέχονται	75 kg Al_2O_3
Οι απαιτήσεις σε PAC είναι:	$\frac{75 \text{ kg } \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 100 \text{ kg PAC}}{17 \text{ kg } \text{Al}_2\text{O}_3} = 441,2 \text{ kg } d^{-1}$

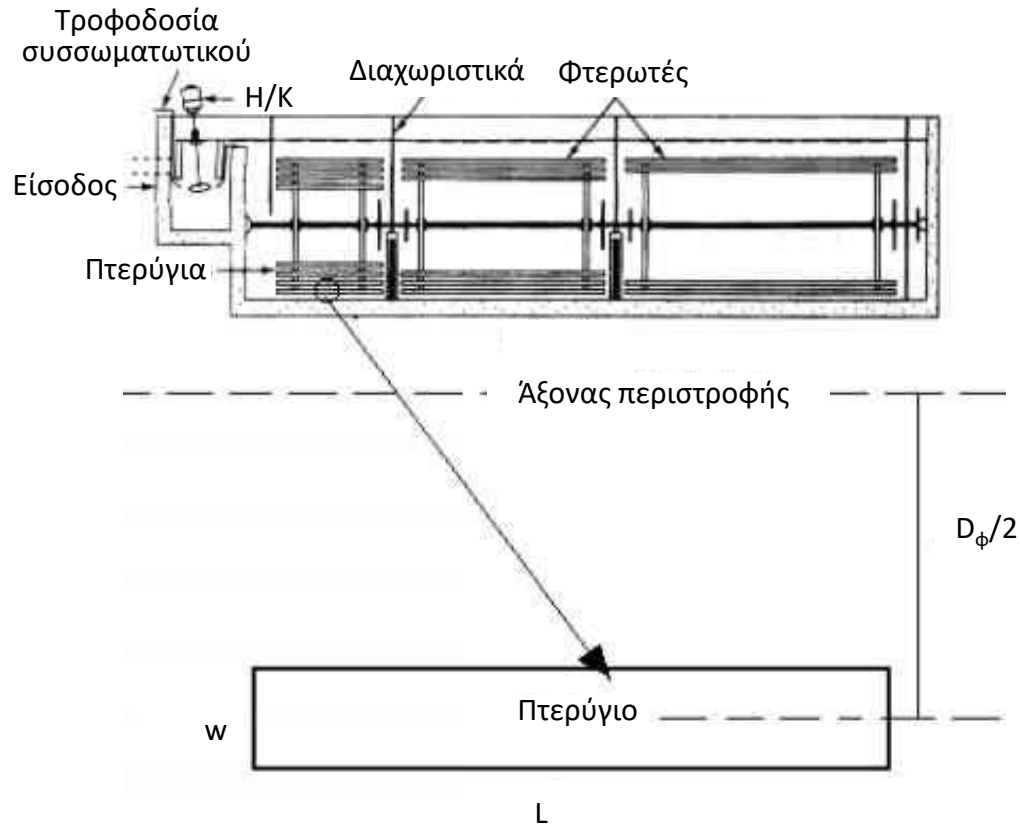
Η μηνιαία απαίτηση σε PAC υπολογίζεται σε: 13,2 ton

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Κροκίδωσης (4/4)

Χαρακτηριστικά Δεξαμενής Κροκίδωσης	
Παροχή επαναχρησιμοποίησης ($Q_{επαν}$)	$5000 \text{ m}^3 \text{d}^{-1}$
Ύψος (H)	$1,88 \text{ m}$
Διάμετρος (D)	$1,88 \text{ m}$
Επιφάνεια (A)	$2,78 \text{ m}^2$
Όγκος (V)	$5,21 \text{ m}^3$
Αριθμός περιστροφών αναδευτήρα (n)	2,22 rpsή 133,2 rpm
Ισχύς αναδευτήρα (P)	3,8 kW
Διαστάσεις φτερωτής & πτερυγίων	
Διάμετρος (d_ϕ)	$0,63 \text{ m}$
Πλάτος πτερυγίων	$0,19 \text{ m}$
Μηνιαία απαίτηση σε κροκιδωτικό	
PAC	$13,2 \text{ ton/month}$

Σχεδιασμός Δεξαμενής Συσσωμάτωσης (1/3)

Σχεδιάζουμε σειρά (2 ή 3) ορθγωνικών δεξαμενών με οριζόντια πτερύγια.

Σχεδιασμός Δεξαμενής Συσσωμάτωσης (2/3)

Συνήθως οι δεξαμενές συσσωμάτωσης απαρτίζονται από έναν αριθμό δεξαμενών πλήρους ανάμιξης (CSTR) εν σειρά. Σε κάθε δεξαμενή υπάρχει ανάδευση, συχνά μάλιστα με ελαττούμενο G (π.χ. 3 δεξαμενές με $G_1 = 50 \text{ s}^{-1}$, $G_2 = 40 \text{ s}^{-1}$ και $G_3 = 30 \text{ s}^{-1}$). Οι δεξαμενές συνήθως έχουν τον ίδιο όγκο, ο οποίος υπολογίζεται από την παρακάτω σχέση:

$$V_{\text{συσσ}} = \tau_{\text{συσσ}} \cdot Q_{\text{επαν}}$$

Οι τυπικές τιμές των G και τ δίνονται στον παρακάτω πίνακα.

Πίνακας 1: Τιμές Σχεδιαστικών παραμέτρων κροκίδωσης-συσσωμάτωσης-καθίζησης

Σχεδιαστική Παράμετρος	Κροκίδωση	Συσσωμάτωση	Καθίζηση
G	700-1000 s^{-1}	25-65 s^{-1}	<10 s^{-1}
$G \cdot \tau$	-	$\sim 10^4 - 10^5$	
τ	1-2 min	15-60 min	50-100 min

Σχεδιασμός Δεξαμενής Συσσωμάτωσης (3/3)

Η απαίτηση σε ισχύ υπολογίζεται από τη σχέση:

$$P = \frac{C_D \cdot A_p \cdot \rho \cdot U_p^3}{2}$$

Όπου,

- P = η ισχύς σε Watt
- C_D = ο συντελεστής οπισθέλκουσας (Drag Coefficient), αδιάστατος. Για επίπεδα πτερύγια $C_D=1,8$
- A_p = η επιφάνεια πτερυγίου, m^2
- ρ = η πυκνότητα του αποβλήτου, 1000 kg m^{-3}
- U_p = η γραμμική ταχύτητα του άκρου του πτερυγίου σε σχέση με το νερό. Κυμαίνεται από 50-75% της πραγματικής γραμμικής ταχύτητας του άκρου του πτερυγίου.
- V = ο όγκος του νερού που υφίσταται ανάδευση, m^3
- μ = το δυναμικό ιξώδες του αποβλήτου σε θερμοκρασία $T \text{ } ^\circ\text{C}$, $\text{kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Επίσης, η ισχύς του αναδευτήρα υπολογίζεται και από την εξίσωση:

$$P = G^2 \cdot V \cdot \mu$$

Όπου,

- P = η ισχύς, Watt
- G = η βαθμίδα ταχύτητας, s^{-1}
- V = ο όγκος της δεξαμενής κροκίδωσης, m^3
- μ = το δυναμικό ιξώδες του αποβλήτου: $1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Συσσωμάτωσης (1/5)

Να διαστασιολογήσετε Δεξαμενή Συσσωμάτωσης, η οποία αποτελείται από δύο δεξαμενές σε σειρά, για την επεξεργασία δευτεροβάθμιας εκροής μετά από κροκίδωση, με παροχή: $5.000 \text{ m}^3 \text{ d}^{-1}$.

Θεωρούμαι: Θερμοκρασία σχεδιασμού 20°C .

Βαθμίδα ταχύτητας ανά δεξαμενή $G_1=40 \text{ s}^{-1}$, $G_2=30 \text{ s}^{-1}$ και $G \cdot t = 2 \cdot 10^4$.

Ταχύτητα πτερυγίου στην πρώτη και δεύτερη δεξαμενή είναι: $0,60 \text{ m s}^{-1}$ και $0,50 \text{ m s}^{-1}$ αντίστοιχα.

Κάθε δεξαμενή είναι παραλληλεπίπεδη ορθογωνικής διατομής με ύψος 2 m και πλάτος $2,5 \text{ m}$.

Η κάθε φτερωτή φέρει 4 πτερύγια και έχει διάμετρο $1,25 \text{ m}$.

Ο συνολικός χρόνος παραμονής του αποβλήτου στις δεξαμενές συσσωμάτωσης υπολογίζεται ως:

$$\tau = \frac{G \cdot t}{G} \Rightarrow \tau = \frac{2 \cdot 10^4}{30 \frac{1}{\text{s}} \cdot \frac{60 \text{s}}{\text{min}}} = 11,1 \text{ min}$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Συσσωμάτωσης (2/5)

Ο συνολικός όγκος των δεξαμενών συσσωμάτωσης ($V_{\text{συσσ}}$) είναι:

$$V_{\text{συσσ}} = \tau_{\text{συσσ}} \cdot Q_{\text{επαν}} \Rightarrow V_{\text{συσσ}} = 11,1 \text{ min} \frac{1 \text{ d}}{1440 \text{ min}} \cdot 5000 \text{ m}^3 \text{ d}^{-1} \approx 40 \text{ m}^3$$

Για δύο δεξαμενές, ισχύει $V_{\Delta}=20 \text{ m}^3$. Για διαστάσεις $W \cdot H = 2,5 \text{ m} \cdot 2 \text{ m}$ προκύπτει, $L=4 \text{ m}$

Η απαίτηση σε ισχύ σε κάθε δεξαμενή δίνεται από την εξίσωση:

Για την 1^η δεξαμενή:

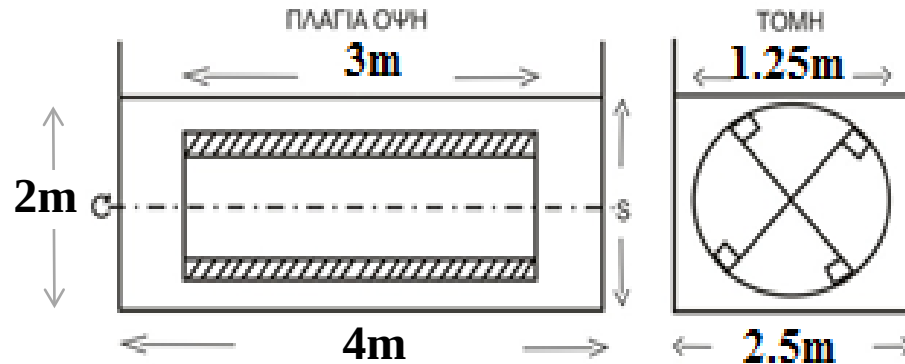
$$P_1 = G_1^2 \cdot V_1 \cdot \mu \Rightarrow P_1 = (40 \text{ s}^{-1})^2 \cdot 20 \text{ m}^3 \cdot 1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1} = 32 \text{ W}$$

Για την 2^η δεξαμενή:

$$P_2 = G_2^2 \cdot V_2 \cdot \mu \Rightarrow P_2 = (30 \text{ s}^{-1})^2 \cdot 20 \text{ m}^3 \cdot 1,005 \cdot 10^{-3} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1} = 18 \text{ W}$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Συσσωμάτωσης (3/5)

Θεωρούμε ότι ο άξονας περιστροφής κάθε φτερωτής έχει 4 πτερύγια μήκους 3 m και πλάτους w_ϕ .

Για την 1^η δεξαμενή:

Η ταχύτητα του νερού στο άκρο του πτερυγίου, θεωρείται ως το 75% της πραγματικής γραμμικής ταχύτητας του πτερυγίου σε αυτό το σημείο, άρα:

$$U_{P1} = 0,60 \text{ m s}^{-1} \cdot 0,75 = 0,45 \text{ m s}^{-1}$$

$$U_{P2} = 0,50 \text{ m s}^{-1} \cdot 0,75 = 0,375 \text{ m s}^{-1}$$

Για τη συνολική επιφάνεια πτερυγίων (A_p) στην κάθε φτερωτή ισχύει: $A_p = 4 \cdot L \cdot w$

Το πλάτος των πτερυγίων στην 1^η δεξαμενή υπολογίζεται ως:

$$P_1 = \frac{C_D \cdot A_{P1} \cdot \rho \cdot U_{P1}^3}{2} \Rightarrow 32 \text{ W} = \frac{1,8 \cdot (4 \cdot 3 \text{ m}^2) \cdot 1000 \text{ kg m}^{-3} \cdot (0,45 \text{ m s}^{-1})^3}{2}$$
$$\Rightarrow w = 0,03 \text{ m} = 3 \text{ cm}$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Συσσωμάτωσης (4/5)

Η γωνιακή ταχύτητα περιστροφής της φτερωτής στην 1^η υπολογίζεται ως:

$$U_{P1} = \omega_1 \cdot R \Rightarrow 0,45 \text{ m s}^{-1} = \omega_1 \cdot \frac{1,25}{2} \cdot \frac{2\pi}{\text{στροφη}} \cdot \frac{1 \text{ min}}{60\text{s}} \Rightarrow \omega_1 = 6,9 \text{ rpm}$$

Το πλάτος των περυγίων στην 2^η δεξαμενή υπολογίζεται ως:

$$P_2 = \frac{C_D \cdot A_{P2} \cdot \rho \cdot U_{P2}^3}{2} \Rightarrow 18 \text{ W} = \frac{1,8 \cdot (4 \cdot 3 \text{ w m}^2) \cdot 1000 \text{ kg m}^{-3} \cdot (0,375 \text{ m s}^{-1})^3}{2}$$
$$\Rightarrow w = 0,032 \text{ m} = 3,2 \text{ cm}$$

Η γωνιακή ταχύτητα περιστροφής της φτερωτής στην 2^η δεξαμενή υπολογίζεται ως:

$$U_{P2} = \omega_2 \cdot R \Rightarrow 0,375 \text{ m s}^{-1} = \omega_2 \cdot \frac{1,25}{2} \cdot \frac{2\pi}{\text{στροφη}} \cdot \frac{1 \text{ min}}{60\text{s}} \Rightarrow \omega_2 = 5,7 \text{ rpm}$$

Παράδειγμα Σχεδιασμού Δ. Συσσωμάτωσης (5/5)

Χαρακτηριστικά Δεξαμενής Συσσωμάτωσης	
Παροχή επαναχρησιμοποίησης ($Q_{\text{επαν}}$)	5000 m ³ d ⁻¹
Ύψος (H)	2,0 m
Πλάτος (W)	2,5 m
Μήκος (L)	4,0 m
Όγκος (V)	20 m ³
Αριθμός δεξαμενών	2
Ισχύς αναδευτήρα 1 ^{ης} δεξαμενής (P_1)	32 W
Ισχύς αναδευτήρα 2 ^{ης} δεξαμενής (P_2)	18 W
Διαστάσεις πτερυγίων	
Διάμετρος Φτερωτής	1,25 m
Αριθμός πτερυγίων ανά φτερωτή	4
Μήκος πτερυγίων 1 ^{ης} και 2 ^{ης} δεξαμενής (L_{Φ})	3 m
Πλάτος πτερυγίου 1 ^{ης} δεξαμενής ($w_{\Phi 1}$)	3 cm
Πλάτος πτερυγίου 2 ^{ης} δεξαμενής ($w_{\Phi 2}$)	3,2 cm